

**ODPIS ORZECZENIA
NIEPRAWOMOCNEGO**

Sygn. akt 7/IV SA 3475/02

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 9 lipca 2004r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia NSA Halina Kuśmirek

Sędziowie WSA Elżbieta Zielińska-Śpiewak (spr.)
Asesor WSA Grzegorz Czerwiński

Protokolant Anna Kuklińska

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2004r.

sprawy ze skargi: Społecznego Komitetu Przeciwników Budowy Masztów
oraz Leszka Madeja

na decyzję Głównego Inspektora Sanitarnego
z dnia 17 lipca 2002 r. Nr GIS-HŚr/N2-453-91-1/02

w przedmiocie zatwierdzenia projektu budowlanego

- I. uchyla zaskarżoną decyzję
- II. stwierdza, że zaskarżona decyzja nie podlega wykonaniu do czasu uprawomocnienia się wyroku.

Za zgodność z oryginałem:
Na oryginała właściwe podpisy

Anna Kuklińska
30.07.2004r

7/IV SA 3475/02

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17.07.2002 r. znak: GIS-IIŚr/NZ-453-91-1/02 Główny Inspektor Sanitarny po rozpatrzeniu odwołania Społecznego Komitetu Przeciwników Budowy Masztów w Ruskim Brodzie oraz odwołania Leszka Madeja od decyzji Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie, Oddział zamiejscowy w Radomiu z dnia 7.05.2002 r. znak: DG-451/10/02 w sprawie uzgodnienia projektu budowlanego stacji bazowej telefonii komórkowej PTK „Centertel” nr FI-1915-RD1 zlokalizowanej w miejscowości Ruski Bród (działka nr 390) gm. Przysucha, utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję. W uzasadnieniu rozstrzygnięcia podał, że Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny uzgodnił projekt budowlany stacji bazowej telefonii komórkowej PTK „Centertel” z zastrzeżeniem między innymi wykonania pomiarów kontrolnych rozkładu pól elektromagnetycznych wokół stacji, uwzględniając pracę wszystkich anten zainstalowanych na wieży oraz zachowania warunku, aby projektowana stacja w okresie eksploatacji funkcjonowała tak, aby obszar występowania pól elektromagnetycznych o gęstości mocy powyżej $0,1 \text{ W/m}^2$ powodowanych pracą stacji pozostawał niedostępny dla ludzi.

Decyzję swoją Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny wydał w oparciu o „Raport oddziaływania na środowisko projektowanej stacji bazowej telefonii komórkowej PTK Centertel GSM 900 Ruski Bród”, opracowany w marcu 2002 r. przez biegłego w zakresie sporządzania ocen oddziaływania na środowisko.

Od decyzji tej odwołał się Społeczny Komitet Przeciwników Budowy Masztów w Ruskim Brodzie oraz Leszek Madej. Skarżący Komitet podnosi, iż projektowana inwestycja będzie miała szkodliwy wpływ na środowisko i zdrowie ludzi w związku z czym nie zgadzają się z poglądami wyrażonymi w

---

Raporcie będącym podstawą wydania przez Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego skarżonej decyzji. Leszek Madej w złożonym odwołaniu podnosi, iż nie wyraża zgody na proponowaną lokalizację stacji oraz kwestionuje poprawność sporządzonego Raportu oddziaływania na środowisko.

Główny Inspektor Sanitarny rozpatrując jako organ odwoławczy sprawę ustalił, iż projektowana inwestycja należy do typowych stacji bazowych lokalizowanych na wolno stojących wieżach. W jej otoczeniu znajdują się tereny upraw polowych z enklawami łąk i lasów. Plan zagospodarowania przestrzennego dopuszcza na tym terenie realizację obiektów takich jak linie energetyczne i telekomunikacyjne.

Organ nie zgodził się z zarzutem szkodliwości działania anten stacji na zdrowie ludzi, bowiem pola elektromagnetyczne o wartościach przekraczających wartość dopuszczalną $0,1 \text{ W/m}^2$ określoną w rozporządzeniu Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 11.08.1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ochrony przed promieniowaniem szkodliwym dla ludzi i środowiska, dopuszczalnych poziomów promieniowania, jakie mogą występować w środowisku oraz wymagań obowiązujących przy wykonywaniu pomiarów kontrolnych promieniowania (Dz. U. nr 107, poz. 676), wystąpią z uwzględnieniem anten stacji bazowej PTK „Centertel” na wysokości powyżej 45,0 m n.p.t. i w maksymalnym obszarze ok. 23,8 m od anteny. Zatem pola elektromagnetyczne o gęstości mocy $0,1 \text{ W/m}^2$ wytwarzane przez anteny wystąpią na znacznych wysokościach, w wolnej przestrzeni, w miejscach niedostępnych dla ludzi.

Organ nie podzielił także wyrażonego w odwołaniach braku zaufania do oceny biegłego – autora raportu oddziaływania na środowisko.

Skargę do Naczelnego Sądu Administracyjnego na powyższą decyzję wniósł Społeczny Komitet Przeciwników Budowy Masztów w Ruskim Brodzie oraz Leszek Madej. W swojej skardze Komitet podniósł zarzut naruszenia przez Głównego Inspektora Sanitarnego art. 107 § 3 KPA. Organ bowiem nie odniósł

się w ogóle do argumentów podnoszonych przez Komitet w odwołaniu od decyzji I instancji. Nie ustosunkował się także do przedstawionych wraz z odwołaniem opinii niezależnych ekspertów dotyczących projektowanej inwestycji. Odmówił zatem mocy dowodowej zgłoszonym dowodom bez uzasadnienia takiego stanowiska.

Nadto, zdaniem skarżących, decyzja Głównego Inspektora Sanitarnego sprzeczna jest z ogólnym planem zagospodarowania przestrzennego, w którym dopuszczono jedynie lokalizację linii energetycznych i telekomunikacyjnych nie przewidziano zaś lokalizacji masztów telefonii komórkowej wraz z kontenerem. Skarżący Leszek Madej wskazał, iż raport na którym oparł się organ wydając decyzję, zakwestionowany został przez niezależnego eksperta Mariana Kłoszewskiego, który w sporządzonej przez siebie opinii sformułował szereg merytorycznych zarzutów w odniesieniu zarówno do założeń, jak wniosków zawartych w Raporcie oddziaływania na środowisko, który stanowił podstawę wydania zaskarżonej decyzji.

Pominięcie przedstawionych dowodów oraz nie podjęcie niezbędnych czynności zmierzających do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy stanowi, zdaniem skarżącego, naruszenie przepisów KPA, w szczególności art. 7, 77 i 80 KPA.

W odpowiedzi na skargę Główny Inspektor Sanitarny wniósł o jej oddalenie podtrzymując argumenty przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył co następuje.

Skarga jest zasadna. Sąd podziela stanowisko strony skarżącej zawarte w skardze, w której wskazano, iż organ nie uwzględnił całego materiału dowodowego dotyczącego oddziaływania przedmiotowej inwestycji na

środowisko i zdrowie ludzi. Natomiast sam organ w odpowiedzi na skargę stwierdził, iż z przedstawionych mu dokumentów, wpływ szkodliwego promieniowania elektromagnetycznego na otoczenie jest tylko teoretycznie wykluczony. Organ nie zbadał wszystkich materiałów dowodowych w tej sprawie, do czego w świetle przepisów jest zobligowany. We własnym zakresie powinien wyjaśnić wszystkie okoliczności, a tego nie uczynił. Nie odniósł się w żaden sposób do przedłożonej przez skarżących Opinii dotyczącej oddziaływań biologicznych promieniowań elektromagnetycznych na ludzi opracowanej przez niezależnego biegłego Mariana Kłoszewskiego – radiotechnika. Opinia ta jest polemiką z Raportem w sprawie oddziaływania na środowisko projektowanej stacji bazowej telefonii komórkowej PTK CENTERTEL – GSM 900 Ruski Bród (F1-1915-RD1)” Andrzeja Koperskiego, na który w swojej decyzji powołuje się Główny Inspektor Sanitarny. Wnioski zawarte w tych opracowaniach różnią się diametralnie. Dlatego pominięcie przez organ w/w opinii w przedmiotowej sprawie ma znaczenie zarówno punktu widzenia rozpoznania sprawy merytorycznie przez organ jak i istniejącego porządku prawnego. W świetle art. 7 KPA, który stanowi podstawową zasadę postępowania, organ ma obowiązek podjęcia wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. „Wydając decyzję organ winien opierać się na okolicznościach faktycznych, a i nie na domniemaniu, iż w przedmiotowej sprawie szkodliwe oddziaływanie promieniowania jest teoretycznie wykluczone. W związku z art. 7 KPA, który formułuje ogólną zasadę prawdy obiektywnej, pozostaje art. 77 KPA. Art. 77 § 1 KPA stanowi, iż organ jest obowiązany do wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego. Zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie nie został spełniony ten warunek, co stanowi naruszenie prawa przez organ. Organ jakby w ogóle nie zauważył Opinii autorstwa Mariana Kłoszewskiego i ani w zaskarżonej decyzji, ani w odpowiedzi na skargę nie ustosunkował się do wniosków w niej zawartych. Stanowi to uchybienie art. 80 KPA, który

zobowiązuje organ do uwzględnienia całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie przy ocenie czy dana okoliczność została udowodniona. Naruszenie tego przepisu w niniejszej sprawie powoduje, iż nie zostało przez organ udowodnione czy rzeczywiście oddziaływanie pola elektromagnetycznego nie ma wpływu na środowisko i zdrowie ludzkie. Nie wyczerpanie dyspozycji wskazanych przepisów przez organ, powodują naruszenie treści art. 107 § 3 KPA. Uzasadnienie decyzji winno zawierać wskazanie między innymi przyczyn, z powodu których innym dowodom organ odmówił wiarygodności. W niniejszej sprawie brak jest tego wymogu, co stanowi brak formalny i narusza prawo.

Z tych względów na podstawie art. 145§ 1 pkt 1c ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2002 r., Nr 153, poz. 1270) Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Za zgodność z oryginałem:
Na oryginale właściwe podpisy

Anna Kubiś
30.04.2004r.